

Errors

Un relat de: [joomateixaaa](#)

Recordo tantes coses boniques que no ho puc oblidar. Odio sentir-me així perquè no et puc odiar. T'he odiat tant que fins hi tot m'he enamorat de tu per oblidar-te. L'oblid semblava fàcil perquè el meu odi des del primer dia va ser molt gran: tot va començar fa milers d'anys en un altre planeta, va començar tot amb un error. Ara que hi penso, sí! Tota la nostra història és un error molt gran sense fi que encara continua.

Vaig cometre un error. Tu te'n vas adonar i em vas dir si era un error. Jo et vaig dir que sí i que mai més tornaria a passar, allà ens vam conèixer tu i jo, al cap d'un temps d'aquell gran error. Llavors ens vam fer com germans, em feies gràcia però en el fons no em queies bé, eres molt pesat. Un dia em volies fer cometre un altre, però vaig dir que no; i mil vegades més em vaig negar.

Ens vam acostumar a compartir paraules cada dia, això va ser un altre error. Ara és un neguit molt gran no compartir-ne i sí, et trobo a faltar molt. He perdut a poques persones i a tu mai et podré oblidar, entre d'altres, que m'ho heu fet passar massa bé, òstia! I això em fa ràbia perquè no ens veurem més i jo et vull veure. Em fa ràbia tot el que hagués pogut passar sí... I sí... NO!

Tant de desig és innecessari perquè oblidar-te és impossible per a mi.